

ikke blot den 27de Gang, men saa er det for Dieblisset den 33te Gang, vi i Løbet af de to sidste Sessjoner behandle dette Spørgsmaal, og, forsaavidt der er fulgt Afstemninger med i disse 32 Gange før idag, saa have vi 32 Gange vedtaget, at 5 Udskrivningschefer skulle have fast Ansættelse. Dette vilde for mig være tilstrækkelig Grund til i dette Spørgsmaal at følge Regjeringen. Jeg bruger nødvendigvis Ord: Thinget kan ikke være bekendt, det er ikke stemmende med Thingets Værdighed, thi det er Noget, hvert enkelt Medlem selv maa afgjøre, men jeg for mit Vedkommende kan ikke den 33te Gang stemme imod, hvad jeg i de sidste to Sessjoner har stemt for 32 Gange, naar der ikke foreligger ganske særegne nye Synspunkter, som foranledige, at vi faae Dinene op for at see denne Sag paa en heelt anden Maade. Nu er der vel af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) fremsat en Række almindelige Betragtninger, men Anledningen til disse kan ingenlunde hentes fra det almindelige Lønningsudvalg; ogsaa et saadant var nedsat ifjor, da Sagen blev behandlet. Anledningen har fuldstændig ligget i alle vore Samfundsforhold ligesaavel ifjor som iaar; vi søge at indskrænke de faste Embedsmænds Antal, hvor det kan ske uden Skade for Forretningernes Førelse, det var vor Stræben ifjor og maa ogsaa være det iaar, Spørgsmaalet er kun: Hvor og naar kan denne Stræben ske? Det ærede Medlem kunde altsaa have fremsat Tanken i Almindelighed med ligesaa stor Gyldighed og Kraft ifjor som iaar, men ifjor var han dog selv midlertidig Ordfører for netop det Samme, netop som Lovforslaget foreligger fra Regjeringen, som Folkethinget vedtog det, og som det utvivlsomt vilde være blevet til Lov Bogstav for Bogstav, hvis vi ikke ifjor vare strandede paa 4 Aars Børnepligt for de Geistlige, men som iaar vare naagede til 5 Aar. Altsaa dersom vi aldeles uafhængig af denne Lov havde naaet den Overensstemmelse, vilde Lovforslaget, som det forelaa fra Regjeringen, utvivlsomt være blevet vedtaget Bogstav for Bogstav i det andet Thing. Dette vilde være nok til i dette Punkt at stemme med Regjeringen, men der er ogsaa enkelte andre Grunde, som

gjøre, at jeg maa see denne Sag paa samme Maade, som jeg har seet den baade iaar og ifjor. Jeg troer, at man sætter Udskrivningschefernes Embede og Stilling lidt lavere, tillægger dem lidt ringere Betydning, end de i Virkeligheden have. Udskrivningschefen er Formand for Sessjonen, der, som de Herrer ville see af § 9 i den nye Børnepligtslov, bestaaer af 6 Medlemmer; hans Stemme som Formand gjør Udslaget i tvivlsomme Tilfælde; han har paa Sessjonen at behandle en Recrutmasse aarlig af omtrent 3,000 Mand og har desuden en betydelig Mængde løbende Forretninger mellem Sessjonerne. Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (Rosenkrantz) fortæller os, at Sessjonen kan holdes i 8 à 14 Dage. Det kan vist neppe holde Stik, efterat Udskrivningsdistricterne ere blevne Brigadefreds, og det staaer kun i Lidet Samklang med, at han vil have disse Embedsmænd lønede med 3,000 Rd., naar han troer, at det kun er 14 Dages Arbejde. Tingene er den, at de Forretninger, der paaligge disse Embedsmænd, kræve stor Dygtighed og Omhu og al deres Tid. Man har hørt og hører endnu — det ærede Medlems Indvending i den Henseende er heller ikke rigtig — at der er flere Klager over den Maade, hvorpaa Sessjonerne foretages; ville vi have disse Klager endte, ville vi have den nye Sessjonsordning efter Børnepligtsloven til at bringe Klagerne til at forstumme, maae vi ogsaa lægge Vægt paa, at vi sætte Mænd i Spidsen for Sessjonerne, som med den fornødne Humanitet forene den nødvendige Sagkundskab og alle de øvrige Egenskaber, der ere nødvendige for en saa vigtig Forretning. Det er af Betydning for hele vort Hærvæsen og for en ordentlig Behandling paa Sessjonerne, der nu ganske anderledes maa pointeres, end da vi havde Lodtrækning og Stillingstilladelse, at man følger Regjeringen, forsaavidt det har sin Betydning, at disse Mænd ere fast ansatte istedetfor at være constituerede. Der er ogsaa en anden Betragtning, som ikke er kommen frem, og det er den finansielle. Jeg troer ikke, at vi have vundet Synderligt i finansiell Henseende ved at ansætte Udskrivningscheferne ved Constitution i de sidste 17 Aar.